

Тематичний напрям – Туристська освіта та кадрове забезпечення: світові тенденції
УДК 379.85

Купіна О. В., Акімова О. М.

Комунальний заклад

«Харківська гуманітарно-педагогічна академія»

Харківської обласної ради

м. Харків

kupina_okssana@gmail.com

elenkaakimova@ukr.net

СУЧАСНІ ВИДИ ОСВІТНЬОГО ТУРИЗМУ

Сучасний світ характеризується зростанням мотивації до розвитку, самовдосконалення та пізнання себе й усього оточуючого.

Питання освітнього туризму цікавили багатьох науковців, зокрема таких як Б. Холл, К. Вайлер, Х. Гібсон, Є. Лаборд, Н. Менцель, К. Бьозел, Р. Хуанг, П. Гловер, А. Велдіх, С. Вуд, Н. Петренко та інші. Його розглядали як частину туризму з особливим інтересом, досліджували історію, мотивацію та уявлення про відмінність від інших спеціалізованих видів туризму, аналізували туристичний досвід іноземних студентів з країн, що розвиваються під час їх освітньої мобільності тощо.

Освітній туризм (навчальні тури) виокремлюють як окремий вид туризму за метою подорожі. Зазвичай, такі тури передбачають вивчення іноземних мов та мовну практику, також можуть бути спрямовані на опанування спортивними навичками, вивчення економіки, маркетингу, менеджменту, підвищення кваліфікації тощо та відпочинок. Щоденні заняття, як правило, проходять у першій половині дня, решту часу приділяють екскурсіям чи розвагами [1].

Як зазначає Н. Петренко, для освітян освітній туризм є нестандартною, цікавою й досить ефективною формою навчання та виховання як молодого покоління, так і дорослого населення. Під освітнім туризмом, науковець пропонує розуміти туристичні поїздки, екскурсії з метою здобуття освіти, удосконалення певних знань, умінь і навичок, задоволення пізнавальних потреб та особистісної зацікавленості щодо культурних, релігійних, соціальних та інших явищ. Він сприяє формуванню освітньої мобільності, а також навичок самоосвіти

Вчений стверджує, що освітній туризм не в новинку для нашої країни, він є продуктом тривалого історичного розвитку. Аналізуючи архівні документи, науково-педагогічну літературу, спеціальні періодичні видання можна пересвідчитися в тому, що протягом тривалого часу в різні історичні періоди прогресивна інтелігенція, педагоги намагались використовувати туризм як засіб навчання та виховання молодого покоління. Н. Петренко наголошує, що вперше у вітчизняній педагогіці педагогічну доцільність туризму обґрунтував К.Д. Ушинський, який вбачав у ньому потужний засіб виховання національно свідомих громадян та підкреслював необхідність умілого використання цього засобу вчителем у своїй роботі. Він вважав, що значну роботу з розвитку такого туризму мають взяти на себе освітні відомства та школи [2].

Освітні тури можуть відрізнятися за метою та тематикою: вони можуть передбачати освіту з відпочинковими елементами. Як приклад можна навести мовні курси, навчання у закордонних освітніх закладах, відвідування виставок й музеїв, історичні та виробничі екскурсії, конференції та семінари тощо. Інший вид туризму передбачає відпочинок із елементами освіти. Це може бути культурний, гастрономічний, релігійний та інші види туризму, у яких є навчальні та освітні мотиви.

За тематикою туру найбільш поширеним видом освітнього туризму є мовний тур, мета якого – вивчення англійської мови у конкретному мовному

середовищі. Ці тури популярні серед школярів, студентів та молоді. Зазвичай вони тривають від 7-10 днів до декількох місяців. Окрім вивчення англійської мови, у такому турі проводять цікаві екскурсії, спортивні заходи, гастрономічні програми.

Програмою туру «Академічний рік» передбачено культурний обмін між країнами. Тривалість туру становить від 9 до 11 календарних місяців. Мета туру – вивчити іноземну мову, культуру та традиції, включаючи також вивчення загальноосвітніх предметів. За планом туру відбуваються шкільні чи вузівські заняття, крім того, культурні, спортивні та екскурсійні заходи.

За тематикою освітні тури також можуть бути спортивно-навчальними. Мета туру – заняття та навчання деяким видам спорту. Це може бути навчання дайвінгу та серфінгу, гольфу та тенісу, верховій їзді, вітрильному спорту, катанню на лижах сноуборді тощо.

Метою освітнього туру може стати підвищення кваліфікації, сюди відносять тури професійного навчання, виїзні курси, стажування та семінари. Вони не пов'язані з отриманням доходу в країні тимчасового перебування оскільки передбачають оволодіння новими знання, досвідом та компетентностями. Такий тур може тривати від кількох днів до кількох місяців.

Більшість подорожей тематичного туру виконують пізнавальну функцію. Сюди відносяться історичні екскурсії, кулінарні та астрологічні курси, курси тайського масажу чи бойових мистецтв тощо.

Стали популярнішими освітні тури до країн Азії: економічні семінари проходять в Японії та Сінгапурі, курси різних видів масажу – в Таїланді, буддизм вивчають в Індії, бойові мистецтва – в Китаї.

Освітній туризм розвивається і з кожним роком набуває ще більшої популярності у багатьох країнах. Чільне місце серед них мають мовні тури. Для

охочих створено спеціальні програми, щоб привернути увагу до вивчення мови та традицій інших країн.

Список використаних джерел

1. Основні види туризму та їх характеристика. *ТурКазка. Мандрі Як Стиль Життя*. URL : <https://tourkazka.com/osnovni-vydy-turyzmu-ta-yikh-kharakterystyka/> (дата звернення : 17.10.2021)
2. Петренко Н. Освітній туризм в Україні в другій половині XIX – початку XX ст. (уроки минулого та завдання для сьогодення). *Педагогіка формування творчої особистості*. / Класичний приватний університет. 2011. Випуск № 17 (70) URL : http://pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2011/17/17_2011.pdf#page=37 .